СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XCIV. Ч. 103. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го ЧЕРВНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 2, 1987 No. 103. VOL. XCIV.

Пам'ятайте про Україну!

В КАНАДІ ШУКАТИМУТЬ СОВЄТСЬКИХ ЗЛОЧИНЦІВ

Торонто. — Місцевий англомовний щоденник „Ґловб енд Мейл" помістив у виданні з 18-го травня 1987 року статтю українського журналіста Михайла Боцюркова про справу совєтських воєнних злочинців, які перебувають в Канаді.

Ця задавнена, але дуже актуальна тема виникла в наслідок панелю, що відбувся на Конвенції Українських Професіоналістів і Промисловців Канади в днях 17-19-го травня ц.р. в Ошані біля Торонто. На цьому панелі порушено теж і звіт Комісії Дешена та її рекомендації, що до судової відповідальности повинні притягнути усіх воєнних злочинців, а не тільки нацистських.

Комітет Українців Канади передав Комісії Дешена запропоновані зміни в кримінальному кодексі, які як заявив міністер юстиції Рей Гнатишин, будуть готові для пропонування канадському парляментові восени цього року. Якщо будуть парляментом одобрені, то процес досліджування воєнних злочинців, які, мовляв, перебувають в Канаді, можна буде розпочати, як це було рекомендовано Комісією Дешена.

В розмові з М. Боцюрковим, голова Комісії Захисту Громадянських Прав Комітету Українців Канади адвокат Іван Григорович, сказав: „Ми є зацікавлені в особах, які вчинили воєнні злочини і злочини проти людства, очевидними особами, членами КҐБ (що живуть в Канаді) та різними виявами їхньої діяльности", — додаючи при тому, що комісія особливо зацікавлена групою колишніх совєтських тайних поліціянтів, яких запідозрівають в жорстоких вбивствах українців і поляків у тридцятих роках в Україні, а які зараз перебувають в Канаді Продовжуючи, адвокат Григорович сказав, що Комісія миулого року передала Департаментові юстиції список 1,000 осіб, запідозрених у совєтських злочинах.

В дальшому ході подій в повищому панелі, промовці висловилися, щоб з огляду на справжню об'єктивність, до групи яку організує Департамент юстиції не входили жиди, українці чи інші східньоевропейці.

У Філядельфії відбудуться свідчення у справі голоду

Філядельфія. — У п'ятницю, 5-го червня, в год. 10:30, в будівлі федерального суду при 9 -ій вул. поміж вул. Честнат і Маркет, відбудуться публічні переслухання в справі Великого голоду в Україні в 1932-33 роках.

Переслухання свідків переводитимуть конгресмени Бенджамін Ґілман і Денніс Гертель, члени урядової Комісії дослідження причини і наслідків Великого голоду. Передбачається участь також інших членів комісії, головним дослідником якої є д-р Джеймс Мейс.

Американський щоденник подає інформації про 1000-річчя Хрищення України

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Нюйоркський щоденник „Ню Йорк Сити Трібюн" з 29-го квітня ц.р. подав довшу статтю-репортаж своєї кореспондентки Христини Демкович про близьке святкування 1000-річчя Хрищення України.

Причиною цього репортажу був „Віденський баль" що його влаштували курені пластунок „Перші стежі" в приміщеннях Українського Інституту Америки в суботу, 25-го квітня ц.р., а дохід призначили на потреби місцевого комітету 1000-річчя Хрищення.

Ця вдала товариська імпреза дала молодій журналістці нагоду пояснити своїм не-українським читачам цілу історію християнства в Україні на підставі „Енциклопедії України" і ролю, яку відограв в тому князь Володимир. Вона теж вияснює первісну назву Русь, яка для неукраїнських читачів часто викликує утотожнення з Росією.

Х. Демкович підкреслює, що 1000-річчя Хрищення буде відзначене в 1988 році в цілому вільному світі, де тільки живуть українці.

ОБГОВОРЕНО ДІЮ ОСІ НА ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ПРОГРАМІ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — У четвер, 28-го травня ц.р., на широко відомій програмі 20/20 телевізійної мережі Ей-Бі-Сі представлено під проводом коментаторки Барбари Волтерс, акцію (ОСІ) Бюра спеціяльних інвестиґацій і його відношення до справи Івана Дем'янюка і Карла Лліннаса.

Розмови з поодинокими особами і коментар робив телевізійний журналіст Том Джеррел, який ділово і зовсім безсторонньо представив усі аспекти теперішньої хвилі відшукування „воєнних злочинців", що перед 40 або й більше роками переїхали на постійне перебування до ЗСА та дістали тут громадянство.

Найбільше часу посвячено І. Дем'янюкові та його процесові, показуючи знімки з процесу, переслухання свідків, зокрема тих, яких не допустили до зізнавання на процесі в ЗСА, як поляка Юзефа Вуєка і німецького есеса Курта Франца. Т. Джеррел вияснив також розбіжності щодо виказки яку ОСІ отримало від совєтських властей.

В часі програми постійно передавано думки і опінію двох протилежних сторін, шефа ОСІ Ніла Шера і активного оборонця тих, яких ОСІ хоче нап'ятнувати, як воєнних злочинців, Патрика Бюкенена, колишнього директора інформації Білого Дому.

В цілій програмі не можна було ані разу відчути бажання утотожнити усіх українців із нацистськими злочинами та ні разу не було окреслення „українці" в загальному.

На закінчення, у підсумках Б. Волтерс і Т. Джеррел ствердили, що совєтські чинники бажають підкопати довір'я американців до своїх громадян українського походження тому, що вони всі є антикомуністично наставлені. Т. Джеррел також підкреслив ролю совєтського судівництва, називаючи його „страшним".

Треба сподіватися, що українські слухачі цієї програми будуть писати до Т. Джеррела з признанням за його об'єктивне насвітлення цілої проблеми.

Вшанують пам'ять поляглих

Ню Йорк. — Український та українсько-американські організації Ню Йорку враз із Братством охорони воєнних могил „Броди-Лев" організують, як і кожного року, у день Зелених Свят Соборну Панахиду на могилі-пам'ятнику в Ґлен Спей, Н. Й., на „Верховині" для вшанування пам'яті поляглих воїнів-українців.

Урочистість відбудеться в неділю, 7-го червня ц.р., о год. 12:15 по полудні.

Перед Панахидою по Службі Божій о год. 10-ій ранку відбудеться посвячення прапору Станиці Ню Йорк Братства кол. Вояків І-ої УД УНА.

Окремий автобус до Ґлен Спей від'їде з Ню Йорку, в неділю, 7-го червня, з-під УНДому, 2-га авеню, між 9-ою і Ст. Маркс вулицями. Квитки в ціні 13 дол. можна набути в „Самопомочі", 98 2-га авеню, тел. (212) 777-1336. Від'їзд — год. 7:30 рано, поворот — год. 5:45 по полудні.

Совєтський громадянин перелетів у Швецію

Ню Йорк. — Пресове аґентство Ройтерс повідомило, що в середу, 27-го травня, в кількох метрах від берега шведського острова Ґотлянд у води Балтійського моря впав одномоторовий літак АН-2, на покладі якого був 24-річний совєтський громадянин Роман Свістунов.

За словами очевидців, літак, який використовується в сільському господарстві для опилювання полів, летів низько, ніби летун шукав місця для приземлення.

Після того, як літак впав у воду, Р. Свістунов доплив до берега, виламав двері рибальської сторожки і взяв там сухий одяг. У той момент на місце події прибула поліція, викликана рибалками.

Як заявив втікач, він орієнтувався на сиґнал радіомаяка на побережжі Ґотлянда.

Судячи з усього, совєтські радари не зауважили літака Свістунова, однак його побачили шведські радіолокаційні станції і назустріч йому піднялися в повітря винищувачі.

Тепер недалеко від берега стирчить з води лише хвіст літака, на якому видніє совєтський прапор. Літак оглянули водолази.

Як повідомив представник місцевої поліції Ян Таннінґер, перед початком допиту Свістунов просив закликати лікаря, бо під час падіння літака він поранив живіт. Йому надали першу медичну допомогу.

АН-2 впав у море в 20-ох милях від державного кордону між Швецією і Совєтським Союзом. Розміщення кордону в цьому місці є предметом совєтсько-шведських непорозумінь. Свістунова доставили в столицю Ґотлянду, місто Вісбю, де його допитують через перекладача.

В середу совєтська амбасада у Стокгольмі заявила, що у Вісбю відправилися на зустріч зі Свістуновим представники амбасади і „Аерофлоту".

За повідомленням зі Швеції, Свістунов є „колгоспником з України". ТАСС заявив, що у 1985 році його звільнили з „Аерофлоту" і з того часу він „жив на нетрудові доходи". Втікач вилетів з латвійського міста Салдуса.

У Совєтському Союзі Свістунов залишив жінку, трирічну дочку і восьмимісячного сина. За його словами він має надію, що ім дозволять переїхати до нього у Швецію.

УВУ — твердиня української науки на Заході Европи

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. К.). — Коли до нашої редакції заходять такі два ентузіясти Українського Вільного Університету як новообраний ректор проф. д-р Богдан Цюцюра і невтомний голова Фундації УВУ на ЗСА і викладач д-р Петро Гой, тоді можете бути певні, що вас вони захоплять своєю вірою в потребу та успіх цієї єдиної вільної української наукової установи в західньому світі ,яка дає можливість вищих студій із українських предметів, визнаних чужинецькими університетськими установами.

Проф. Б. Цюцюра і проф. П. Ґой в редакції „Свободи".

Проф. Б. Цюцюра вперше відвідує Ню Йорк на пості ректора УВУ, на якому він щойно від вересня 1986 року, коли перебрав ці нелегкі обов'язки від проф. Володимира Янева, який сповняв їх безперебійно 17 років.

Досі проф. Б. Цюцюра був викладачем політичних наук в університеті св. Марії в Галіфаксі, Канада, і хоча віддаль між північною Канадою і Мюнхеном далека, він не хоче зривати вповні зв'язків із своєю педагогічно-науковою працею та плянує як розказує нам, ділити свої сили поміж тими двома містами, з тим, що дев'ять місяців буде перебувати в Мюнхені, а три зимою у Галіфаксі.

З розмови з новим ректором УВУ довідуємося що цей пост у великій мірі зв'язаний із рядом адміністративних праць, які доводиться виконувати, а після довгих років наукових зайнять важко йому і їх зовсім залишити.

Саме про цю складну адміністраційну машину, якою являється УВУ, дають нам пояснення оба наші гості, які добре її вже пізнали. Показується, що УВУ, хоча знаходиться лише в одному будинку в Мюнхені на ділі вміщає аж п'ять установ, які мають посереднє і безпосереднє відношення до УВУ. Там і Товариство сприяння ук-

(Закінчення на стор. 4)

СССР продавав зброю Іранові

Ню Йорк. — Як повідомляє газета „Ню Йорк Таймс", приблизно в той час, коли стало відомо про таємну доставу американської зброї Іранові, що викликало у Вашінґтоні великий скандал, Москва без шуму продала Теґранові зброю на понад 18 міл. дол.

Подробиці про цей торг стали відомі зі слів французького торгівця зброєю Жана-Луї Ґанцера, який передав газеті „Ню Йорк Таймс" відповідні документи для підтвердження своїх слів. Зброя була доставлена в Іран зі совєтських складів у Польщі на транспортних літаках, винайммлених в Ізраїлі. Пунктом призначення в документах була вказана Північна Корея.

Ж. Ґанцер займається продажем зброї Іранові від 1982 року і пише тепер книгу про таємну міжнародну торгівлю військовою технікою. За його словами, він вирішив розповісти про подробиці совєтської афери з Теґраном, будучи виведений з себе безглуздістю американців в їх таємних відносинах з Іраном, від чого постраждали професійні торгівці зброєю.

Переговори про ціни і умови достави совєтської зброї почалися 17-го березня 1986 року, коли Ґанцер післав телеграму заступникові міністра оборони Ірану генералові Амірові Моаєдові. В телеграмі містилося 35 назв зброї, яку француз пропонував продати Іранові, в тому числі совєтські зенітні ракети САМ—7 по 48,780 долярів за штуку. У відповідь Ґанцер дістав телеграму, датовану 29-им березня і підписану заступником генерала Моаєда. В ній говорилося, що ціни надто високі. Однак автор телеграми просив прислати специфікації на п'ять видів зброї з присланого списку, в тому числі на совєтські ґранати і міни. Але найбільше іранців цікавили переносні зенітні ракети САМ—7.

Незабаром після цього Ґанцер відправив у Теґран потрібні специфікації і додав, що детальні інформації можна дістати на совєтському військовому об'єкті під Варшавою, який називається „Переносним зенітно-ракетним комплексом".

Вміжчасі йшла організаційна підготова до продажу. Представники швайцарської забезпеченевої компанії „Вуппесаль" прилетіли до Варшави і разом зі совєтськими і іранськими спеціялістами оглянули зброю. Потім швайцарці підписали протокол інспекції, який підтверджував кількість і якість зброї.

Ґанцер вніс заклад у висоті 100,000 долярів у лондонський відділ західньонімецького банку. Заклад пропав би, якби компанія не виконала умов достави зброї. В той же час швайцарський Юніон банк видав вексель на суму 18,640,000 долярів в імені іранського уряду. Хоч Іран переважно платить за зброю нафтою, в даному випадку оплата проводилася валютою. Спочатку ця сума була поміщена в лондонському Комерційному банку, де посередники дістали комісійні, а потім у західньоберлінський відділ Дойче банку, в якому СССР має конто. Прибуток і комісійні становили величезну суму: Совєтський Союз дістав за кожну ракету САМ—7 по 25,000 долярів, а іранці заплатили за неї по 43,902 дол.

1-го серпня Ґанцер підписав контракт з іранцями, які купили в СССР 400 ракет та інші види зброї. За інструкціями з Москви, північнокорейська амбасада у Відні видала довідку, в якій було сказано, що товар висилається в Північну Корею. До контракту була додана інструкція про те, що в документах зброю слід називати „промисловим обладнанням і запасними частинами".

У СВІТІ

ОФІЦІЙНІ УРЯДОВІ представники в Болівії заявили, що у висліді зудару війська і поліції із селянами, які вирощують і продукують кокаїну, загинув один вояк і один селянин. Понад 500 селян намагалися заблькувати головну дорогу до їхнього поселення і не допустити до знищення плянтацій кокаїни, єдиного середника, з якого вони мають матеріяльні користі і який уможливлює їм забезпечувати свої родини.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ Америки і Нова Зеляндія стримали всяку допомогу для малої острівної держави Фіджі, протестуючи таким способом проти переведеного там перевороту. Як відомо, військовики, вірні полковникові Сітівені Рабука, перевели переворот, усунули з уряду усіх цивільних політиків, розв'язали контрольований індійцями уряд прем'єр-міністрас Тімокі Бавадра і встановили владу військової хунти.

АРҐЕНТИНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ погодився на перенесення столиці з Буенос Айрес до місцевости розташованої приблизно 600 миль на південь від Буенос Айресу. Рішення було прийняте великою більшістю голосів — 146 проти 17 в палаті громад і 24 проти 17 в сенаті. Уряд плянує перенести урядові аґенції з 10-мільйонового Буенос Айресу до провінційних двох містечок, сполучених між собою, Відма і Кармен, з населенням біля 60,000 осіб.

ДЕВ'ЯТЬ ЗАХІДНЬОЕВРОПЕЙСЬКИХ держав погодились на спільні акції проти терористичних груп, які не тільки самі переводять терористичні акти в багатьох европейських країнах, але зуміли інфільтрувати також місцевих скрайньо-лівих терористів, які ставлять собі за мету при допомозі сили усувати небажані уряди. Нарада прокураторів дев'ятьох европейських держав відбулася в Парижі і, як інформує пресове агентство Ройтерса, в ній були заступлені такі країни: Великобританія, Франція, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Данія. Згадані держави вирішили тісно співпрацювати із великими державами, членами індустріяльної сімки, до якої, як відомо, входять також З'єднані Стейти Америки, Канада і Японія, крім европейських держав. Прем'єр-міністер Франції Жак Шірак і його міністер внутрішніх справ заявили, що Франція безпощадно буде боротися з міжнародним тероризмом.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЄННІ ЛІТАКИ, перехопили в повітрі ливанський воєнний літак і примусили його приземлитися на одному із летовищ в північній частині Ізраїля. Після чотирьох годин допитів, двом летунам ливанцям дозволено повернутися до Бейруту. Очевидно, уряд президента Аміна Ґемаєля формально запротестував проти „повітряного піратства" ізраїльських літаків тим більше, що ливанський літак не порушив ізраїльського повітряного простору, а летів над ливанською територією. Навпаки, ізраїльські джети виконали „свій акт насильства" над чужою територією. Як відомо, ізраїльське летунство виконує часті рейди над південною частиною Ливану, а воєнні кораблі блькують в'їзд до пристані Сидон, унеможливлюючи параміліталним частинам Палестинської Визвольної Організації висадку на ливанську територію і розбудову там своїх військових баз.

СССР ПРАВДОПОДІБНО ЗВІЛЬНИТЬ НІМЕЦЬКОГО ПІЛОТА

Москва. — Валєнтін М. Фалін, колишній амбасадор до Західньої Німеччини, а тепер керівник пресового агентства „Новості", заявив кореспондентам, що совєтський уряд, правдоподібно, передасть молодого 19-річного німецького пілота Матіяса Раста в руки уряду Федеративної Республіки Німеччини, де він може бути поставлений перед судом і засуджений за порушення кордону чужої держави, яке могло спровокувати напругу між Москвою і Бонном, хоч офіційно уряд в Західній Німеччині нічого не знав про заміри Раста.

Як відомо, відважний молодий випускник летунської школи, випозичивши малий літак типу „Сессна", приготовив його до дальшого лету, тобто зробив запаси бензини, і полетів спочатку до Гельсінкі у Фінляндії, а потім, кажучи, що іде до Швеції, змінив туру і взяв напрям на Москву. Непомітно перелетів фінляндсько-совєтський кордон і пролетів біля 600 миль без втручання совєтських літаків чи совєтської оборонної системи взагалі. Виглядає, що він летів дуже низько, радарна сітка не зуміла його схопити, а спостерігачі, не надіючись на таку відвагу німецького шукача пригод, взяли літак за місцевий і не втручалися у його полет. Прилетівши до Москви, Раст облетів кілька разів Кремль, а потім, несподівано для всіх, приземлився на Червоній площі недалеко мавзолею Леніна. Звичайні глядачі потрактували його за фільмового артиста і просили дати їм його автограф, що він й робив на протязі 15-ти хвилин, поки московська поліція, працівники державної служби безпеки і пожежна сторожа не підняли тривогу і почали гнати в сторону Червоної площі.

М. Раста заарештували, його літак „невидимку" відтягнули. Того ж таки дня відбулось засідання Політбюра, яке звільнило з посади міністра оборони СССР 75-річного маршала Совєтського Союзу Сергея Соколова, а на його місце назначено ген. Дімітрія Язова. Соколова, згідно з інформаціями пресового агентства ТАСС, Президія Верховної Ради послала на емеритуру. Звільнено з посади також 63-річного генерала Александра Колдунова, головного командира повітряної оборони СССР. Обидва, Колдунов і Соколов, мали змогу висловити свою думку про неприємний випадок, який поставив під знак питання совєтську оборонну систему.

Щоб компромітація не виглядала такою наглядною, агентство ТАСС намагалося пояснити, що, мовляв, совєтська радарна система завважила пасажирський одномоторовий літак „Чессна" і совєтські джети наближались до нього, але, правдоподібно, помилково зіндентифікували його, як совєтську машину.

В кожному разі Політбюро було не тільки незадоволене випадком, ал е почало шукати подробиць, як цей випадок взагалі міг трапитись.

Вже згаданий В. Фалін намагався злагіднити випадок з літаком, кажучи, що молодий недосвідчений, але відважний летун буде задоволений, що йому дадуть змогу повернутися на батьківщину, а для СССР буде це також пригадкою, що систему оборони систематично треба поліпшувати.

Західні дипломати і політичні спостерігачі в Москві кажуть, що за Соколовим і Колдуновим будуть звільнені, а може навіть поставлені під суд, багато більше совєтських високих функціонерів і військовиків. Немає де правди діти, 19-річний летун викликав сенсацію у світі, якої ніхто не сподівався.

В АМЕРИЦІ

В НОВІЙ АНГЛІЇ БУДИНКИ з XVIII і XIX століть починають ставати рідкістю, як і всі інші старовинні речі. Причиною цього є великі будівельніл фірми, що скуповують великі тракти землі, спеціяльно в стейті Конектикат, на яких опісля реставрують старовинні будівлі та перепродають. Найчастішими купцями таких реставрованих споруд є багаті люди, які шукають вигідних інвестицій своїх грошей. „Це дуже турбуюче явище, — заявляє Чарлз Ґранквіст, екзекутивний директор конектикатського тресту зберігання історичних пам'яток, — бо долярові суми є приманливі, але втрати історичної вартости незаступимі".

ДРУЖИНА БОЛГАРСЬКОГО дипломата при Об'єднаних Націях була заарештована за крамничне злодійство блюзки вартости 34 дол. Комендант поліції Дзозеф Делейні заявив, що Поля Божкова була приловлена на крадіжці в Парамус, Н. Дж., однак він був змушений її звільнити задля дипломатичних пільг. Комендант Делані відомий з 1982 року, за відмову вибачитись, коли в тому самому місті було зловлено за крадіж жінку совєтського дипломата, що опісля теж була звільнена на підставі дипломатичних пільг.

ДВІ ГРУПИ НАУКОВИХ дослідників, Ютаг у ніверситету в Салт Лейк Сити та загального Массачусетського шпиталя і Гарвардської медичної школи в Бостоні, знайшли провідну нитку, що спричинює захворіння на недугу Елефантіязи — „слоневу хворобу". Обидва гурти зіндетифікували генетичні позначення цієї хвороби, базуючись на докладних дослідах 12-ох чисельних родин, в яких ця хвороба спільно проявляється. Обидва дослідження подали сильні докази, що цю хворобу спричинює вада чи вади одної особливої гени. „Слонева хвороба" — це дуже поширене захворіння, що спотворює, калічить, а часом і вбиває.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН гостро заатакував критиків своєї економічної та бюджетової пропозицій, заявляючи, що буде протиставитися всяким намаганням Конґресу підвищити оподаткування. „Тепер не час здаватися в боротьбі з дефіцитними витратами, — не тепер, коли ми тільки що почали проґресувати", — сказав Президент перед Крайовою ассоціяцією фабрикантів.

ДЖЕССІ ДЖЕКСОН, негритянський баптистський священик, заявив на телевізійній програмі Фила Донагю, що він серйозно застановляється над демократичною пропозицією іменування його на заступника президента в американських виборах 1988 року. Багатозначною заявою стало це твердження тому, що після резиґнації демократичного кандидата на президента Ґеррі Гарта він, тобто Джексон, в опитуваннях веде перед в Демократичній партії.

СІРГАНУ БІСГАРІ СІРГАНУ вбивнику сенатора Роберта Ф. Кеннеді, дев'ятий раз відмовлено пароль. Наступний раз розгляд можливості уділення йому паролю прийде в березні 1989 року. Сірган вже відсидів 18 років за „це вбивство-ганьбу для американського народу", як висловився голова парольної ради.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Суд у Франції над своїми патріотами

Правильним виявився острах деяких передбачливих французьких журналістів, що судова розправа проти Клявса Барбі, шефа Ґестапо в Ліоні під час німецької окупації у Другій світовій війні, принесе Франції більше шкоди аніж залишання на волі одного воєнного злочинця. Уже третій тиждень ведеться судова розправа в Ліоні проти тепер 72-річного колишнього нацистського злочинця і загальне враження з дотеперішнього ходу цієї розправи таке, що на лаві обвинувачених сидить не нацистський опришок, а французький протинімецький резистанс. Річ у тому, що хоч у тому підпільному протинімецькому революційному русі було безсумнівно багато героїв, проте були й нікчемні постаті, які одночасно стояли на службі німецької розвідки і видавали німцям власних побратимів. Таким героєм був голова французького підпільно-революційного руху в Ліоні Жан Мулен. Прокуратура закидає Барбі, що він арештував у 1943 році Жана Мулена, тортурував його і вбив. Але серед живучих ще членів цієї підпільної організації в Ліоні вперто зберігається переконання, що хтось із рядів цієї організації видав Мулена німецькому Ґестапо. І тому тепер французького загалу не цікавить проблема протижидівського голокосту і наскільки Барбі причинився до вивозу і загину в кацеті в Освєнцімі (Авшвіці) жидів, — а цікавить правдиве обличчя французького суспільства після окупації Франції Гітлером та, зокрема, як насправді виглядав тодішній французький рух спротиву, який перейшов до історії під назвою „макі".

Клявса Барбі судили вже у Франції заочно у 1950 роках і засудили на смерть, але той засуд неважний, бо за французьким судочинством перестарілий та, крім того, від того часу скасовано у Франції кару смерти. Жидівські ловці воєнних злочинців віднайшли його в Болівії і домоглися видачі Барбі Франції у 1984 році. Від того часу прокуратура призбирала гору документів на доказ злочинів Барбі, між ними акти про арештування і вивезення до табору смерти 300 членів місцевої підпільно-революційної організації.

Але Барбі має надзвичайно зручного і відважного адвоката-оборонця, Жака Берже. Той оборонець не заперечує, що Барбі був шефом Ґестапо у Ліоні та поводився брутально з в'язнями. Але він твердить, що Барбі був залежний від вищих гітлерівських властей і виконував тільки їхні накази. А щодо жорстокої поведінки з в'язнями — то адвокат пригадує, що самі французи поводилися так само жорстоко з альжирськими борцями за свободу, коли Франція намагалася збройною силою зберегти Альжир, як свою колонію. Щодо названого вгорі лідера французької клітини резистансу в Ліоні Жана Мулена, то оборонець Барбі твердить що Мулен після його ув'язнення сам наклав на себе руку, а він, адвокат Жак Берже, знає, хто з підпільників видав Мулена і що виступить ще з ревеляціями, які здемаскують не одного тепер шанованого французького гурра-патріота, як колишнього коляборанта. Вже дотепер у ході розправи виявилося, що в Ліоні й околиці різні французькі фабрики працювали для німців.

Судова розправа в Ліоні тримає у напруженні ціле французьке суспільство. Тамошній трибунал інший, як той, що судить в Єрусалимі Івана Дем'янюка: він не перешкоджує оборонцеві і так само французький уряд не втручається до розправи в Ліоні, в суперечності до поведінки ізраїльського уряду, який цинічно виявив свою ворожнечу до Дем'янюка та зробив із цілої судової розправи видовище гідне спожаління. Ненависть і бажання пімсти — погані дорадники. Жидівський нарід зазнав від Третього Райху страшної трагедії, але він не був єдиним, який втратив мільйони невинних жертв. Однак лідери жидівського народу в самому Ізраїлі та в діяспорі не признають цього, як і не бачать ніякої вини за поведінку жидів в Україні. Судовий процес у Франції спричинили також тамошні жидівські організації. Загал французького суспільства не є їм за це вдячний.

Михайло Ільків

ПОТЕНЦІЯЛ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ

Україна в індустріяльному розумінні все була найбільше потенціяльним промисловим центром на сході Европи. Крім природного її чорнозему, Україна посідає земельні ресурси конечні до розбудови великої індустрії. Деякі місцевості головних копалин — це Донецький вугільний басейн, відомий в цілому світі. Центром вугільно добувної промисловости є місто Донецьке, що його заснував англієць Гюз у 1870 році. В цій частині країни також розбудовані металюрґійні підприємства. В Донецьку діє університет для студій проблем важкої індустрії. При університеті працюють різні лябораторії Академії Наук України. Це перший такий осередок в Україні.

Важним промисловим центром України є залізна промисловість. Родовища залізної руди находяться в Кривому Розі і його околицях. Багатства руди обраховують на 1,240 мільйонів тонн. Криворізька руда має в собі 55 до 65 відсотків чистого заліза. Це ліпшої якости руда, що находиться в Україні. Родовища руди знаходяться також в Керчу. Ця руда має в собі фосфор і арсен, що їх тяжко очищувати.

У Нікополі находяться багаті родовища манґанової руди, і тут ця промисловість базується на великих покладах кам'яної солі в бахмутському родовищі. Кухонна сіль находиться на узбережжях Чорного моря, Криму, Керчі, Калуші. В Майкопі, Грізному, Бориславі, Дрогобичі позначається розвій нафтової промисловости.

Із головніших місцевостей промислового розвитку в Україні є Харків. Тут розвинена машинобудівельна, турбінна, електромашинна та металообробна промисловості. Як також — виробництво тракторів. Цукроварська, хемічна та консервна промисловості є у Вінниці та інших місцевостях країни. В Харкові розбудована суднобудівельна, текстильна, консервна індустрія, включно із сільськогосподарськими машинами. Київ столиця України — це університетське місто. В Києві розвинені також такі промисловості як харчова, штучного волокна, трикотажу, прецизних апаратів, кібернетики та інші. Автомобільна промисловість, вироби чавуну, сталі, розвинені на Запоріжжі.

У Карпатах і на Підкарпатті розбудовано деревообну і нафтову промисловості, тут також видобувають земний віск і ґас. На лівому березі Дністра знайдено поклади сірки. Львів — університетське місто, і культурний центр західньої частини України. Тут розвинена трикотажна, електронічна, хемічна та інші легкі промисловості.

Крім згаданих ділянок промислу, Україна посідає також сировину для кольорової мателюрґії, поклади вогнетривалої глини, вапняку та різних будівельних матеріялів. Усе це разом творить матеріяльні передумови для потенціяльної промисловости України.

Кримський півострів має лагідне і тепле підсоння, добрий ґрунт для плекання тютюну, бавовни, гумових рослин, городництва, овочів, винограду. Мінеральні багатства на цьому півострові — це сіль, залізна руда, кам'яне вугілля, нафта. Промисловість тут — рибна, корабельна, залізні і сталеві вироби та консервація овочів.

Українська промисловість у зв'язку із воєнними подіями переходила занепад, головно в часі Другої світової війни. Але ідейна відданість і працьовитість українського народу скоро свою промисловість відбудувала, ще й до того на більше удосконаленому технічному рівні. Розбудовано також нові галузі промисловости, а саме газову, виріб мотоциклів, складання автомобілів, машинобудування та інші.

В Україні розбудовано також нуклеарну індустрію. Атомові електростанції побудовано в Переяслав-Хмельницькому, Запоріжжі, Криму, Одесі, Чорнобилі та Рівному.

Україна не була позаду в розбудові транспорту. З поширенням промислових розгалужень получено залізницями всі виробничі осередки. Електрифікацію залізниць України почато ще в 1935 році, що лучили всі більші міста країни. Чорне море здавен-давна було для України вікном у світ. Пасажирські судна курсують на таких внутрішних лініях, як Одеса-Маріюпіль-Ростов, також получені інші пристані при Чорному та Озівському морях. У чорноморській плавбі, крім українських кораблів, беруть участь грецькі, англійські, італійські та інші.

Суходільний транспорт в Україні також досить добре діє. Биті шляхи розбудовані краще на — східніх, слабше на західніх землях країни. Кожного дня на дороги України виїздить біля 45,000 автобусів, що відбувають 14,350 маршрутів і лучать всі промислові центри в країні. Повітряний транспорт України теж лучить Київ з усіма більшими містами на території нашої країни. Столиця України получена летунськими лініями з Прагою, Софією, Віднем, Будапештом, Букарештом та Беоґрадом.

Українська промисловість, транспорт та всі ділянки народного господарства потребують удосконалень. Це можливе тільки в суверенній державі. Сьогодні потенціял промислових ресурсів України використовує колоніяльна імперія. У нашу добу колоніялізм тратить своє призначення, а його місце перебирає деколонізація. Приспішити зміну в цій частині нашого світу можна тільки добрим економічним пляном для Східньої Европи при співпраці всіх поневолених народів. Такий плян повинен включати солідно опрацьовані справи, а саме плянування промисловости і сільського господарства, себто сьогодні найбільш необхідних справ імперії.

Така концепція є в інтересі там експлуатованих народів. Деколонізаційна політика є в інтересі західніх промислових демократій, для яких потенціял української промисловости завжди була магнетом.

Юрій Р. Рибак

„СВІПСТЕЙК" ТА ВИГРАШ

„Свіпстейк" — це англійське слово, що складається з двох частин: „Sweep" — змітати до купи та „Stake" — ставка. Іншими словами, коли переможець виграє тоді він „змітає на купу всі ставки", або означивши це одним словом „Sweep stake" — змітання ставки. Назва відома теж як заклад на перегонах. „Свіпстейк" — це не льотерія, бо нема тут ніякої оплати, однак спонзори стараються осягнути свою ціль і тому, коли уважно читати прекрасно оформлений формуляр, можна відчути як вони дискретно та одночасно наполегливо впливають на читача, щоб він замовив пропонований журнал чи дану річ. Тому і не диво, що багато осіб думає, що коли вони це зроблять — їхній шанс виграшу має кращі вигляди. На жаль, так воно не є, бо згідно зі законом кожний, що пришле формуляр має онаковий шанс. Є навіть наглядні докази, що великі виграші припали особам, які до нічого зобов'язались.

Для спонзорів „свіпстейк" має велике комерційне значення і минулого року вони видали у ЗСА коло одного більйона долярів на переведення і уділення нагород. Це все відносно коштує небагато і далеко менше як виглядає на перший погляд. Ось, наприклад, Publishers Clearing House платить десять мільйонів долярів у нагороду, але не готівкою, а протягом 30 років. Вартість цієї виплати, у нинішних долярах, є яких два з половиною мільйонів.

Особи з надією на виграш наклеюють на коверти мільйони поштових марок, за що пошта може лише виявляти вдячність. Ці коверти приходять до місця призначення і деякі спонзори вживають компюторську техніку для визначення виграші або ручну т. зв. Random sampling, себто статистичну методу випадкового зразка. Один із найбільших спонзорів „Рідерс Дайджест" вильосовує тільки деяку кількість коверт із поштових мішків, що доставляють кожного дня і переносять їх до окремого приміщення, де льосуватимуть головні нагороди. Тому радять не посилати всі коверти одного „свіпстейку" в одному дні. Участь у льосуванні неконечно вимагає оригіналу, допускають теж звичайний папір, якщо очевидно на не погоджуються подані інструкції.

Як кажуть є люди і люди. Деякі учасники, щоб звернути на себе увагу висилають коверти більших розмірів або прикрашують їх різними рисунками. Це все лише витрата зайвого часу, найкращий, бо шанс мають коверти приписаних розмірів.

Згідно із офіційною реєстрацією „Рідерс Дайджест" у нюйоркському стейтовому департаменті п'ятьмільйоновий виграш цього березня мав шанс 1 на 281.7 мільйона. Минулого року практичний шанс виграти найвищу нагороду був 1 на 180 мільйона. Тому, що не всі формулярі вертаються, цьогорічну правдоподібність виграшу обраховують 1 на 113 мільйонів. Але промінь розради існує для 20-долярового виграшу, бо шанс тоді є один на 5,000.

Відомий ресторан скорого прохарчування МекДоналд випустив був 500 мільйонів значків, які давали змогу виграти дві одномільйонові нагороди. (шанс 1 на 250 міль). Серія значків п. н. „Boardwalk and park place" знайшла щасливця у Сінсінаті, однак доля другої нагороди, себто єдиного значка, що уповажнює до заінкасування одного мільйона долярів — невідома... Хто знає, може пральна машина виполоскала цей значок, коли він знайшовся призабутим у кишені убрання — і тоді ніхто не отримає нічого, бо МекДоналд не гарантує, що всі нагороди виплатить.

Залишімо на хвилинку всілякі шанси „свіпстейку" і візьмімо різні правдоподібності у нашому будні: правдоподібність згинути в автомобільному нещасливому випадку є 1 на 5 тисяч; десять разів менша від неї є згинути у горіючому домі (пожежі), а 50 разів менша у катастрофі літака, ніж автомашині... Отже коли взяти статистику як порівняння, то завважується, який малий шанс дають „Свіпстейки", щоб збагатіти. Все ж таки не можна їх проминути, бо вони стали частиною нашого економічного життя і при їхній допомозі хтось колись може таки стати „щасливим", бо збільшить своє земне посідання.

Під впливом модерного, економічного довкілля зродились „свіпстейки" різних родів, у різних величинах із різними об'єктами. І тут треба бути дещо обережним на трюки незалежного від цього, що в основному влада старається контролювати. Не тяжко, отже, отримати „особистий" лист, де подають, що на списку виграшу є автомашина, телевізор, фотоапарат тощо, однак, щоб одну з речей дістати треба її особисто відібрати, оглянувши описаний маєтковий об'єкт на продаж. У практиці буває, що можна отримати дарунок, який не покриває навіть коштів подорожі.

Не забуваймо, що виграш теж „коштує" і треба з його вартістю поділитись з державою у формі доходового податку. Тому і практично гроші „свіпстейку" на папері меншають, коли знайдуться у кишені. Все ж таки є погляд, що одною поштовою маркою не пошкодить заризикувати, інакше бо може пропасти нагода стати вибранцем із мільйонів.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Юліян Мовчан

Збережімо гагілки!

Згідно Ф. Колесси — гагілки (або ще інші назви — веснянки, гаївки, ягівки) — це „обрядові пісні, що їх співають від Благовіщення, майже виключно дівчата. Вони мають хоровий та ігровий характер і становлять синкретичне ціле дуже давнього походження з нашаруванням різних діб. Гагілки мають мотиви обрядового кликання птахів — символів весни, мотиви культу померлих, хліборобські (обрання, сіяння та ін.), сатирично-глузливі і любовні, що напророчують весілля"...(ЕУ т. I).

Саме таким мистецьким характером відзначався великодній концерт молодечих ансамблів з Торонто під мистецьким керівництвом заслуженого диригента Василя Кардаша. Хор запросила і спонзорувала Дієцезія Української Католицької Церкви в Клівленді під духовним покровительством Владики Роберта Москаля і виступ хору відбувся в неділю, 17-го травня, ц. р., в новозбудованому храмі св. Йосафата на Пармі.

Чудова травнева погода як і те, що на Богослуження прибув з Торонто величавий чоловічо-жіночий хор в загальному складі 80 осіб (не беручи до уваги так само величавої оркестри та 13-ох „юних барабанщиків" — дітей років може від 6-ти до 10-ти) спричинилися до того, що церква не могла вмістити всіх людей і тому багато присутніх змушені були перебувати назовні. Після величавої відправи великодньої Служби Божої, всі хористи та присутні перейшли до імпозантного астродому св. Йосафата, де на протязі понад години відбувалися гагілки. Звичайно, словами неможливо передати всю красу і чар оцих традиційних вже протягом багатьох століть повторюваних кожного року після Великодня обрядових виступів дівчат. Красу і чар гагілок або веснянок можна пояснити тим, що вони поєднують в собі велике коло дівчат у чудових вишитих українських одягах, які (дівчата), побравшись руками, одна з одною злегка танцюючи, одночасно співають дуже мелодійні і зворушливі обрядові пісні, які на нашій батьківщині напевно вже так довго співають, як довго існує наш нарід. Слухаючи таких пісень, лице одного вже досить старшого віку присутнього, що сидів біля мене, раз чи два покривалося сльозами. Помітивши, що я побачив його сльози, він сказав: „Слухаючи ці пісні і дивлячись на дівчат, мені пригадалися наші гагілки в нашому селі на Поділлі років може 70 тому, коли я був малим хлопцем і слухав тоді ці пісні наших дівчат"...

І дійсно: слухаючи ці пісні і одночасно дивлячись на оцих українських дівчат, які, взявшись за руки повільно і плавно оберталися колом, я не знаю, що може бути іншого, що ще в більшій мірі могло б виразити справжній український „дух", справжню українську „душу". Мабуть, більш ніщо. І тому було б дуже добре і побажано, як би також інші наші хори кожного року після Великодня виконували гагілки — невід'ємну частину українського хореографічного мистецтва. І тому дуже добре, що наш маестро Василь Кардаш та його невсипуща дружина Лариса вирішили присвятити свою енергію і свої непересічні здібності для того, аби завдяки своїй безкорисній посвяті в ділянці навчання, підготувати до виступів біля двохсот виконавців Українських Молодечих Ансамблів. Своєю імпозантною поставою, поєднаною з високим рівнем виконуваних завдань, ці ансамблі служать нашій спільноті на еміграції окрасою і символом невмирущого українського духа. Знаючи ціну часу, як також знаючи потребу виховання нової зміни адептів мистецтва аби тим самим забезпечити „тяглість" або перемність мистецько-творчого процесу на еміграції. Як довідуємося, вже тепер поруч нього стоять такі його асистенти, як Роман Ясінський, Марійка Свербивус, Дарка Хандрон, Ірка Мелех як також акомпаньятори — Мирослав Колесар та Алла Кобеляк та інструментатор Юліян Гойлала.

Ще того ж дня вищезгаданий ансамбль у великій залі Сеньйор гай Скул при 54-ій вулиці на Пармі дав великодній концерт. Після проспівання чоловічим хором пісні „Христос Воскрес" та вступного слова Владики Роберта, ансамбль, крім — релігійних, виконав також низку інших пісень — в тому числі „Ген в Карпатах" (музика А. Пашкевича, соліст — Ярема Цісарчук), „Гагілка" (аранжеровка С. Людкевича), „Ягіл — Ягілочка і на Дунаєчку" (ар. В. Кардаша), „Лелеченьки" (Слова Д. Павличка, музика Білаша), „А мати ходить на курган" (слова Д. Луценка, муз. А. Пашкевича), „Україні" (слова Марка Боєслава, музика В. Кардаша, солісти: Л. Мороз-Козак, Ю. Оришкевич, Т Рущак) та ін.

Особливо були зворушливі такі пісні, як „Збудись могутня Україно (за пісенником УПА, аранжеровка В. Кардаша), в якій виспівується про героя УПА генерала Тараса Чупринку, та „Кличе спалена пісня" (слова О. Богачука, музика В. Чинча, аранжеровка Кардаша, соліст Яр. Цісарчук). У цій пісні запроторений московсько-большевицькими окупантами на каторгу син звертається до матері такими словами:

Мамо, я хочу до тебе
прийти,
Але не пускають колючі
дроти.

Так само зворушливий був виступ 13-ох „юних барабанщиків" в „Козацькому марші".

Хором керував маестро Василь Кардаш. Із-за його стрункої молодечої постави (не зважаючи на свої вже немолоді літа), витончені рухи і т. д., багато спостерігачів вважає його серед живучих найвидатнішим українським диригентом.

Слово подяки для хористів і диригентів від імени української громади Клівленду та околиці виголосив голова Об'єднання Злучених Українських Організацій Клівленду інж. Василь Ліщинецький.

Чистий прибуток від концерту призначений на купівлю інструментів, однострої в та інших потреб ансамблю.

Клим Яро-Славський

ЗБАРАЖЧИНА

Збірник статтей, матеріялів і споминів том II; Наукове Товариство ім. Шевченка — Український Архів, том XXXI, редактор проф. д-р Володимир Жила, літературний редактор проф. д-р Яр Славутич — 1985, Комісія регіональних дослідів і публікацій НТШ, обкладинка: Оксана Мошинська, Ню Йорк — Париж — Сідней — Торонто, Друкарня „Київ", Торонто, Канада, 522 стор, вел.6х9.

У збірнику переважають спомини, без яких цього типу книгу годі собі уявити. Спомини вважають найкращою лектурою. Вони втривалюють звичаї, обичаї, політичні та культурні відносини, як наприклад, „Мемуари" Сен-Сімон (опис двору Людвика XIV).

Читача теж захоплюють спомини, що є висловом особистих переживань автора, як наприклад, „Визнання" св. Августина чи „Прогулянки самітнього мрійника" Ж. Руссо.

Опис воєнних епізодів у роках 58-51 перед Христом, що їх увічнив Юлій Цезар у „Commentarii de Bello Gallica" є споминами, що мають характер документального запису. Між іншим із оцих споминів не один із нас (учнів гімназії староклясичного типу) добре на всі лади обертав т. зв. брики, щоб учитель не пізнав, що ми послуговуємося шахрайськими скриптами з фірми Цукеркандля.

• • •

Під Збаражчиною само собою розуміємо сукупність заселених пунктів, що належала до міста Збаража, як осідку повіту, та все ж не завадить пригадати про Збараж найсуттєвіше, хоча про це місто чимало було в І томі.

Збараж уперше згадується в літописі під 1211 року, як центр удільного князівства в складі Галицько-Волинського князівства.

У 1949 році (10-го липня — 22-го серпня) війська Хмельницького облягали польські з'єднання під командою Яреми Вишневецького, що укріпились у Збаражі. У висліді Зборівського договору, облогу перервано.

В оточеному Збаражі були ще командири — коронний польний гетьман Станіслав Лянцкороньський та реґіментар Міколай Остроруг (деякі джерела згадують ще Фірлея). Після І-го поділу Польщі 1772 року Збараж відійшов до Австрії. Від 1919 до 1939 років під окупацією Польщі, а дальша доля Західньої України нам відома. Архітектурні пам'ятки — залишки замку з XIII ст. У Старому Збаражі, збаразький замок 1626 року, церква 1764 року.

На маргінесі поданого слід пригадати, що Ярема Вишневецький магнат на Лівобережжі, не зважаючи, що походив із старого українського князівського роду, жорстоко розправлявся з українським народом. Між іншим його мати Раїна Вишневецька-Могилянка, що підтримувала православне духівництво, була двоюрідною сестрою київського Митрополита Петра Могили. Народилася в сім'ї молдавського боярина Єремії Могили, який у роках 1595-1606 був молдавським господарем.

Цей факт зайвий раз потверджує, що найбільш нелюдськими у відношенні до українського народу були саме яничари, ренегати.

Власне оборона Збаража була першим військовим призначенням Яреми Вишневецького після того, коли він дістав звання коронного гетьмана, не дивлячись на те, що він утік з України до Львова після розгрому польських військ Хмельницьким під Пилявцями 1648 року. Приємно згадати, що 1648 рік був дуже успішним для Хмельницького, бо крім Пилявців у тому ж самому часі в невеликих відступах були ще Жовті Води і Корсунь, що зумовило похід на Львів і Замостя.

• • •

У збірнику „Збаражчина" — матеріяли присвячені окремим селам, докладніше, в ньому розповідається про 53 села Збаразького повіту з усіх 62-ох сіл, що входили в його склад до 1939 року. У книзі живі свідчення очевидців, багатство цікавих фактів, що представляють вірну картину життя й побуту Збаражчини від кінця сторіччя до 1944 року.

Це перша українська книга присвячена виключно селу, що своїми плодами не лише живило населення міста, але становило подавляючу більшість усього нашого населення, отого населення, яке після втрати сливе цілої нашої аристократії — наших князів, графів, бояр, компактною масою залишилося при нашій Церкві, нашому народові.

Не применшуючи значіння нашого міського населення, західньоукраїнське село кільканадцять літ після скасування панщини 1848 року, видало багато тисяч нашої провідної інтелігенції — крім духовенства, вчительство народних, середніх і вищих шкіл, лікарів, аптекарів, суддів, прокураторів, нотарів, адвокатів, політиків, дипломатів, науковців, інженерів, винахідників, поетів, письменників, журналістів, образотворчих мистців, акторів, професійних старшин включно до штабових, економістів, різного роду службовців та інших. Це очевидно, великою мірою стосується і збаразького села.

(Продовження буде)

ЗА ЦІНУ ВОЛІ Й СВОБОДИ...

В СКОРОМУ ЧАСІ, НАШ БРАТ У ХРИСТІ, ЧЛЕН УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ІВАН ДЕМ'ЯНЮК-СТАНЕ ДО ОСТАТОЧНОЇ БИТВИ ЗА ПРАВО ЖИТИ!!!

ЯК БАГАТО ІЗ ВАС, І. ДЕМ'ЯНЮК ПЕРЕЖИВ У РІЗНИХ ЧАСАХ І СИТУАЦІЯХ, ТЯЖКІ ПРОБИ Й ПЕРЕСЛІДУВАННЯ:

ВІН ПЕРЕЖИВ ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ НІМЕЦЬКИЙ ПОЛОН І ІІ-ГУ СВІТОВУ ВІЙНУ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ЧАСИ РЕПАТРІЯЦІЇ В ЕВРОПІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ОСТАННЮ ДЕКАДУ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ...

МИ ВІРИМО, ЩО ЙОГО ПРОВИНОЮ Є ТЕ, ЩО ВІН ЩЕ ЖИВЕ!...

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ - ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK
DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ТІЛЬКИ РОДИНА І ЦЕРКВИ УПОВНОВАЖЕНІ ДО СПРАВ ЗБІРКИ ФОНДІВ У ЗСА.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили

II-87

200.00 дол. — Дана Вонторська;
120.00 дол. — Володимир Дебайло (в день Уродин бл. п. Патріярха Йосифа);
102.00 дол. — Богдан і Стефанія Катамай;
по 100.00 дол. — д-р Володимир Іванців, Іван Іськів, Марта Крамарчук, Іда Василів (на собор св. Софії в Римі — у 40-ий день смерти мужа бл. п. Сидора Василіва);
по 50.00 дол. — д-р Михайло Логаза (у пам'ять бл. п. д-ра Іларіона Домбчевського), Модест і Ірена Кливак, Володимир Обущак;
35.00 дол. — Анна Варчак;
по 30.00 дол. — д-р Романа Навроцька, Олена Филипович (у пам'ять дня Уродження бл. п. Патріярха Йосифа), Іван і Анна Квік (20.00 дол. замість квітів на могилу бл. п. Галини Крочак і 10.00 дол. замість квітів на могилу бл. п. Анни Рад);
по 25.00 дол. — Богдан і Наталія Петріна, Ірена Лаврович, Лариса Гоген, Юлія Вертипорох (замість квітів на могилу бл. п. Франка Сілецького), Юрій Кисілевський, Зеновія Воробець, д-р Василь і Марія Ґуцуляк (замість квітів на могилу бл. п. Романа Цегельського);
по 20.00 дол. — Галина Костюк, Петро Стефанишин з родиною, Степан і Ольга Зенецькі;
по 15.00 дол. — Микола й Анна Сташко, Олена Кілар;
по 10.00 дол. — Павло і Марія Ольховецькі, В. Мандюк, Стефан Вачек, Іван і Марія Ґумовські.

На радіопрограму „Голос Української Діяспори", зложили:

600.00 дол. — 1-ша Українська Федеральна Щадниця „Певність" — Чикаґо, Ілл.;
30.00 дол. — Іван і Софія Головка;
10.00 дол. — Ксеня Підгірська.

2,467.00 дол. — Коляда у Філядельфії — друга частина.

3,636.00 дол. — Збірка Українського Патріярхального Товариства, Відділ в Баффало, Н. Й. — переслала Оксана Бережницька, голова (3-тя рата).

У пам'ять бл. п. Юрія Нагірняка, зложили:

20.00 дол. — Теодозій і Віра Сендзік;
10.00 дол. — Ольга Дубик,
переслала Дарія Кузик, Трентон, Н. Дж.

Датки в Дітройті, Миш. — збірщик Анатоль Ромах, зложили:
25.00 дол. — Ярослав Ромах — в пам'ять бл. п. Іларіона Домбчевського;
10.00 дол. — Ірена Грушкевич — в пам'ять бл. п. Володимира Яримовича.

Датки в Лос Анджелес, Кал. — переслав д-р Олег Снилик, зложили:

50.00 дол. — інж. Тарас Козбур;
20.00 дол. — д-р Мирослав Попотнянка.

Збірка — Коляда Українського Патріярхального Товариства — Відділ в Геммонд — Манстер, Інд. — переслав Мирослав Лібер, зложили:

100.00 дол. — Володимир Бровер;
30.00 дол. — Микола Гнатик;
по 20.00 дол. — Мирослав Лібер, Степан Свояк (нечітке);
15.00 дол. — о. В. Варчак;
по 5.00 дол. — П. Процик, В. Гриб, Михайло Білий, Степан Мединський, П. Бабій, М. Івахів, М. С. Білецький, О. Войтечко, В. Шевців, Т. Волошанський, В. Шуя, Ярослав Крук, Василь ... (нечітке), о. Діякон Андрій Мий;
по 2.00 дол. — Стефан Іжак, Грицко Банах.

Листа ч. 0062А — Коляда в Берліні, Сіклервіл і Вілемставн, Н. Дж. — зібрав і переслав Лонгин Світенко, зложили:

по 50.00 дол. — Л. і С. Світенко, Я. Кобаса;
по 20.00 дол. — Г. і А. Стахнів, М. і Д. Молдаван, І. Вацорко;
по 10.00 дол. — Г. Дорога, О. П. Брик, М. Варило, О. В. Гринів, Н. Римчук;
по 5.00 дол. — М. Ваповський, Анна Бабій, Неля Аркотин, Петро Аркотин.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Сиракюзах, Н. Й. — Збірка замість квітів на могилу бл. п. д-ра Іларіона Домбчевського — переслав д-р Святослав Клюфас, зложили:
100.00 дол. — Анна Домбчевська і Марія Бутенко (в пам'ять мужа і батька);
по 25.00 дол. — Михайлина Величко, Юліян і Люба Мали, д-р Александер і Ярослава Ґудзяк, д-р Святослав і д-р Галина Клюфас, Володимир і Александра Лоґуш, Надя Цвях, Тарас і Юліянна Шепеляви.

Товариство свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association
Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

9711 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Нова англомовна історія України

Під кінець 1986 року американська Конгресова бібліотека зареєструвала появу нової книжки професора емерита д-ра Миколи Фруїшина-Чировського. Її назва: An Introduction to Ukraininan History, Volume III, Nineteenth and Twentieth Century, Ukraine — by Nicolas L. Fr. Chirovsky, Seton Hall University, Philosophical Library, 200 W., 57th St., N. Y. N. Y. 10019, $ 30.00.

Цей з черги третій том — книжка англомовної історії України проф. д-ра Миколи Чировського охоплює важні події і боротьбу українського народу за своє державне життя, вільне від московської царської і совєтської колоніяльної політики в Україні, не лише в XIX і XX ст., але також події найновішої історії.

Присвята цього тому: „Всім героям-дисидентам, що віддали своє життя в обороні людських прав і прав всіх народів на свободу і державну незалежність". На початку цієї книжки поміщено дві мапи XX ст.: мапа українських етнографічних границь і головних та менших міст України і мапа місцевостей природних ресурсів і індустрії України.

Книжка має 517 сторінок, поділена на дві частини, із чотирма розділами в першій і шістьма в другій частині. Книжку можна замовити на подану вгорі адресу. В змісті книжки подано список ілюстрацій — протрети о. Маркіяна Шашкевича, Івана Франка, Тараса Шевченка, пам'ятник Лесі Українки в Клівленді, університет Івана Франка і собор св. Юра у Львові, пам'ятник Богдана Хмельницького в Києві, знімки Михайла Грушевського, Павла Скоропадського, Симона Петлюри, о. Августина Волошина, Євгена Коновальця, Андрія Мельника, Степана Бандери, Романа Чупринки-Шухевича і Ярослава Стецька.

Із церковних постатей поміщені знімки Митрополитів Василя Липківського, Андрея Шептицького, Патріярха-Кардинала Йосифа Сліпого, української католицької катедри у Філядельфії, православного собору св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Цей третій том „Вступ до історії України", як про це говорить сама назва і автор у своїй передмові до неї, є курсом впровадження, на мою думку, дуже докладного потрібного для студентів англомовних коледжів і університетів. Вона є добре уплянованою загальною підручною книжкою до історії України. Із подяки автора видно, що він користувався пропозиціями і порадами багатьох українських і американських професорів університетів-істориків та коректором — професійним знатоком англійської мови, що причинилося до ясного легкого стилю книжки, яку читається із задоволенням. Це теж додатня сторінка книжки.

У першій частині книжки автор інформує читача про події в Україні в XIX ст. в часі абсолютизму московських царів, а в другій про неволю поділеної України в XX ст. між Москвою і Австрією, її безперестанну боротьбу за державну незалежність під час Першої і Другої світових воєн, в часі між ними і після останньої війни аж до нашого часу. В поодиноких розділах проф. д-р М. Чировський подав огляди державної структури, духовного і культурного розвитку новітніх часів українського народу, його соціяльне і економічне життя, різне в обох століттях. Після кожного розділу подана дуже багата бібліографія, для підтвердження правдомовности в тексті книжки, для не-українського читача, що є дуже важним для публікацій, з огляду на пресію московської історично-пропагандивної видавничої акції для утвердження у свідомости Заходу московської інтерпретації історії Східньої Европи в користь білого і червоного імперіялізму Москви.

Якщо ця книжка дійде і буде прочитана англомовними читачами, про що свідомим московської і польської брехні українцям треба теж подбати, то тоді інтенція автора книжки заперечити пофальшовану історію України публікаціями московських, польських та найнятих авторів західнього світу буде осягнена.

Дуже повчальним є сьомий розділ книжки, в якому подана в стислій формі історія Української Православної і Католицької Церков, що інформує про геноцидну політику у відношенні до обох Церков окупантів українських земель, так Польщі як і Росії. Тут поданий пасторально-адміністраційний процес цих Церков до завершення свого самоуправління та перепони в цьому політичних ворогів України і їх навчених альянтів. Подано також авторів нових праць з історії обох Церков, м. і. Власовського, митр. Іларіона Огієнка, митр. Діонісія Валендинського, з католицьких чільних діячів і науковців названі митр. Андрей Шептицький, патріярх Йосиф Сліпий, А. Великий, І. Нагаєвський.

У п'ятому розділі під назвою „Друга світова війна — боротьба за незалежність" автор переконливо спростовує пропаґанду Москви про коляборацію українців з німцями, доводячи, що український нарід через свої підпільні формації: ОУН (Організацію Українських Націоналістів), УГВР (Українську Головну Визвольну Раду) і УПА (Українську Повстанчу Армію) ставив збройний спротив не лише проти варварської колоніяльної політики німців, але також і рівночасно проти не менш жорстокого володіння москалів в Україні.

Ця праця д-ра М. Чировського ще і тим цінна, що вона є стислою. Нині професори і студенти університетів у поспішному темпі життя не мають часу на читання грубих томів, а для спеціялістів дослідників історії автор подав сотні історичних джерел, з яких можуть користати.

Цей третій том „Вступу до історії України" доказує чужинцям, що Україна має всі дані економічного, духовного, людського і культурного характеру бути самовистарчальною і незалежною державою, та що лише брутальна мілітарна сила Росії і підтримка її гнилим Заходом до цього не допускають.

В самому кінці цієї доброї книжки поданий індекс прізвищ 812-ох авторів, що є дуже цінним додатком у наукових працях, бо вони полегшують читачеві віднайти назви праць авторів, на які покликується автор д-р М. Чировський.

Москву і Варшаву ця книжка обурить, а українці приймають її із щирою подякою авторові.

Василь Пасічняк

Сеньйори у Філядельфії плянують дві поїздки

Управа Товариства Українських Сеньйорів у Філядельфії повідомляє і пригадує своїм членам і заінтересованим сталим гостям, що у четвер 11-го червня буде прогулька до Ню Йорку до Статуї Свободи. Виїзд з УОКЦ 8-ма год. рано. Кошти подорожі — 12 долярів, якщо буде відповідна кількість осіб. Зголошення із заплатою за переїзд приймає в бюрі Суспільної Служби УОКЦ Марія Данилів, число тел. 663-0707, або хто в даному часі обслуговує телефон.

Проситься тих осіб, що зголосилися, а не вплатили грошей за переїзд, негайно це полагодити, щоби отримати число місця в автобусі.

У середу 24-го червня ц. р., о год. 11-ій перед полуднем буде відзначення в столиці Пенсильванії Гаррісбурґу 1000-ліття Хрищення України. На імпрезу, яка відбудеться в Ротунді капітолю, заанґажовано найкращі мистецькі сили.

Обов'язком наших сеньйорів і не-сеньйорів є взяти найчисленнішу участь. Замовляємо два автобуси. Вони задержуться коло Вознесіння, 24-та і Брод вул. коло „Тризуба". Виїзд автобусів від УОКЦ, 700 Сідар рд. в год. 8-ій рано. Оплата за переїзд 10 долярів.

Просимо голоситися якнайскорше і викупити нумероване місце в автобусі.

Зголошення і оплату за переїзд приймає Марія Данилів (тел 663-0707), у вівторок, середу і четвер від год. 9:30 до 4-ої по полудні.

ОФІЦІЙНІ УРЯДОВІ чинники у Вашінґтоні повідомили, що до З'єднаних Стейтів Америки втік з Куби високий урядник міністерства оборони, перелетівши майже 100-милеву трасу до Фльориди і приземлився на летовищі в Кі Вест. Емігаційні чинники заявили, що Рафаель дель Піньо Діяз був високим старшиною воєнного летунства і заступником шефа штабу. Представник Служби іміґрації і натуралізації заявив, що він не є уповноважений давати будь-які інформації про кубинського втікача і він навіть не знає, чи цитоване пресою прізвище високого урядовця кубинського міністерства є правдиве. Кубинсько-американська організація заявила, що дель Піньо Діяз був генералом бриґади і відповідав в міністерстві за воєнне летунство. Існують спекуляції, що дель Піньо міг бути членом політичної групи, яка почала тратити впливи в компартії і дорів'я у Фіделя Кастра, кубинського лідера, який наказав державним органам безпеки перевести чистку в компартії і уряді. Еспанські радіопередачі повідомили, що втікач є ветераном війни в Анґолі і тому знає багато таємниць з африканського континенту.

В пам'ять нашої дорогої Двоюрідної Сестри

св. п. Софії Гаврилишин

складаємо 100 долярів
на ЦЕРКВУ в ЛЮРДІ, Франція.

Осипа і Евген ЯВОРСЬКІ

В пам'ять мого Стриєчного Брата

бл. п. Романа Богача,

замість квітів на могилу
складаю $50.00
на ПОШИРЮВАННЯ ПРАВДИ ПРО УКРАЇНУ.

А. і М. СКАМАЙ

На новому храмі — купол з хрестом

Від посвячення наріжного каменя новобудованого храму парафії української православної церкви св. апостола Андрія Первозванного минуло всього п'ять місяців, а храм майже збудований. Над ним уже поблискує „золотий" купол з хрестом. Поставлено найбільший, середній, купол. По боках стоятимуть ще чотири менші. Храм цей — в стилі українського барокко. Він є подарунком нашої 65-родинної парафії і всіх жертводавців, людей доброї волі з різних країн, різних континентів рідній нашій Церкві до Тисячоліт-нього ювілею Хрищення Руси-України, присвяченій пам'яті жертв катастрофи на атомній електростанції в Чорнобилі.

Будування храму наближається до кінця. Очевидно, що потрібно ще чимало матеріяльних та інших зусиль. Щоправда, на наш заклик відгукнулося чимало жертвенних людей, як ми вже зазначили, з різних країн і континентів. Всі парафіяни, а зокрема отецьнастоятель Григорій Подгурець та парафіяльна управа всім жертводавцям безмежно вдячні за жертвенність. Одначе збіркового списку ще не закриваємо. Фондів потрібно і для закінчення побудови храму та й для розгортання праці. А пляни у нас амбітні.

Первоієрарха нашої Церкви Митрополита Мстислава у зв'язку з побудовою нового храму привітав сам президент Роналд Реґен. У цьому привітанні з нагоди посвячення наріжного каменя нового храму президент Р. Реґен підкреслив, що віра в Бога і свобода релігії — наріжні камені нашої країни. Творці нашої держави, — зазначив тоді Президент, — завжди пам'ятали слова псальмопівця: „Якщо Господь не побудує дому, то марно трудяться ті, що будують його". В Богові — могутнє джерело нашої сили, сказав Президент і побажав нам успіхів такими словами: „Нехай стародавня віра наших батьків далі спрямовує вас, зокрема, коли ви намагаєтеся здійснити волю Божу".

Тричі відвідав будівництво храму наш Владика Мстислав. Він висловив признання нашій невеликій парафії за зусилля, старання, жертвенність, наполегливість у здійсненні заповітної мрії попередників цієї парафії. Всі ми вдячні за його моральну підтримку.

Так, громада, наша, хоч і невелика, але завзята. Маємо надію, що їй вистачить й ідейної наснаги, витривалости й знання. Але з практики знаємо, що при найліпших прикметах завжди потрібно допомоги духовної і матеріяльної, особливо, коли задумано будівництво таких розмірів. У наші дні для здійснення таких мрій й плянів без грошей і кроку не зробиш. Одверто кажучи, веселіше б мріялося, якби знали, що ще кілька сот тисяч зможемо дістати, щоб усе докінчити так, як задумали.

Будуємо й будуватимемо. Робимо не для себе. Більшість з нас уже пенсійного віку. Будуємо для майбутніх поколінь. Віримо, що православна громада Вашінгтону й околиць зросте. І їй у спадок хочемо залишити і новий храм Божий і Центр біля нього, в якім можна буде й помолитися і душею відпочити та дістати „перезарядку душевних і розумових батарей"! Хотілося б, щоб це був дійсно Центр і духовний і культурний і щоб його й наші науковці не цурались!

Мріям і бажанням нашим, мабуть, кінця-краю немає! „Без мрії не можна жити!" І з радістю ділимось своїми мріями з читачами. Хочемо щоб всі раділи разом з нами.

Напередодні Воскресіння Христового над нашим храмом поставлено купол і хрест. Всередині вже пофарбовано. І якщо погода дозволить, то й зовні храм набере веселішого вигляду. До храму вже тепер, як заходиш, відчувається якась особлива святочність.

Великодні свята для українців завжди мали особливе значення. А цього року, на радість християн різних Церков, всі вони в один день відзначали Воскресіння Сина Божого і хвалили його разом. А це для нас мало особливе символічне значення, адже ми напередодні чи не найбільшого нашого всенародного свята — Хрищення Київської Руси-України!

Вашінгтонець

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує Вас на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ
ТВОРІВ МИСТЦІВ
АНДРІЯ ГОРОДИСЬКОГО
СТЕФАНА ДЯКА
ГІЛЯРІЯ ЗАРИЦЬКОГО
СТЕФАНА КУЗЬМИ
ЛАРИСИ ЛАВРІНЕНКО
ОЛІ МАРИЦЩУК
УЛЯНИ САЛЕВИЧ-ГАЙДАР
ІЛОНИ СОЧИНСЬКОЇ
АНІ ФАРІОН
ОКСАНИ ЦЕГЕЛЬСЬКОЇ
ЯРКА ЦІҐАША
ОРЕСТИ ШЕПАРОВИЧ
ХРИСТИНИ ШМІҐЕЛЬ

у неділю, 7-го червня 1987 р., о год. 1-ій по пол. в Ґалереї ОМУА, 136 Друга Авеню в Ню Йорку

Виставка буде відкрита в будні від год. 6-8 та суботи і неділі від год. 1-8 до 14-го червня 1987 р.

THE WASHINGTON GROUP
Fellowship Program

The Washington Group an association of Ukrainian American Professionals in Greater Washington, is inaugurating its first annual competition for academic awards to be made through its Fellowship Program. Successful applicants must begin using their awards between September 1, 1987 and August 31, 1988 and complete their work by December 31, 1988.

The purpose of the program is to assist young people of Ukrainian descent in pursuing prestigious careers as well as to encourage people of any ethnic origin or nationality to conduct educational or work projects that would further Ukrainian American interests. The goal of this fellowship program is different from other scholarship or fellowship program sponsored by Ukrainian American organizations. The aim of the program is to encourage the pursuit of knowledge outside academic institutions among those who are working toward a university degree or already have one. With this goal in mind, the Washington Group Fellowship Program intends to fill a gap overlooked by other programs — that of encouraging greater use of Washington's resources by a broader population.

Applicants must be either currently enrolled in an accredited undergraduate college or university or be a graduate thereof at the time of submitting an application.

Fellowship applications and further information are available from the address below. Completed applications are due by June 30, 1987.

THE WASHINGTON GROUP FELLOWSHIP PROGRAM
P.O. Box 11248, Washington, D.C. 20008

У глибокому смутку повідомляємо Українську Громаду, що дня 29-го травня 1987 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, на 71-му році життя відійшов у Вічність

наш Найдорожчий
МУЖ, БРАТ, ЗЯТЬ, ШВАҐЕР І КУЗЕН

св. п.

Стефан Данилевич

абітурієнт української гімназії ім. Івана Франка в Дрогобичі, народжений в Дрогобичі, Західня Україна.

ПАНАХИДА відбулася в суботу, дня 30-го травня 1987 р. в похоронному заведенні Johnson Foster in Hollywood, Fla.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ в понеділок, 1-го червня 1987 р. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві Пресвятої Богородиці в Маямі, Фльорида.

Просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Горем прибиті:

дружина — СТЕФАНІЯ
сестра — ГАЛИНА з мужем
теща — АҐНЕС
братова — ВІСЯ з дітьми
шваґер — СТЕФАН з дружиною МАРІЄЮ і сином КРИСТІЯНОМ
кузин — МИКОЛА КОБРИН з дружиною ЛЮБОВЮ і сином ЮЛІЄМ
та дальша Родина в Україні і Бельгії

Замість квітів проситься про пожертви на Український Гарвард або на АНЧЕЙН.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 30-го травня 1987 р., несподівано Господь покликав до Вічности на 73-му році життя

нашого Улюбленого МУЖА, БАТЬКА І ДЗЯДЗЯ

бл. п. д-ра ветеринарії

ІГОРЯ ГУРУ

народженого 3-го лютого 1914 р. в Старім Селі, Україна.

ПАНАХИДА в неділю, 31-го травня 1987 р. о год. 7-ій веч. в Кергонксоні, Н. Й.

ПОХОРОНОН у понеділок, 1-го червня 1987 р. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Тройці в Кергонксоні, Н. Й., а звідтам похорон переїде (2-3 год. по пол.) на український православний цвинтар св Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у смутку:

дружину — ЛІДІЮ
сина — МИРОНА з дружиною ЕЛЕН
сина — ПЕВКА з дружиною МАРІЙКОЮ
внуків — ХРИСТИНКУ, СТЕФАНА, АНДРІЙКА, ГРИЦЯ і ЮСТИНКУ
сестру — ВОЛОДИМИРУ
родину — ГУРІВ, КОРОЛІВ, ЦВІЛІВ, ПЕЛЕНСЬКИХ
Близьких та дальшу Родину

УВУ — ...

(Закінчення зі стор. 1)

раїнській науці з німцями, де єдиним членом українцем є наразі ректор УВУ, там Товариство приятелів УВУ, що правно є власником будинку, де знаходиться університет, там також европейське Наукове Товариство Шевченка і Український Технічний Інститут, там ціла академічна адміністраційна машина і вкінці дійсний вільний університет, який має два факультети — це філософічний і права та суспільно-економічних наук.

Найбільше живучости виказує УВУ звичайно у літніх місяцях, коли відбуваються семестри з повним навчанням, на яких пересічно є 100-150 студентів. Впродовж року можна продовжати студії письмовою дорогою.

Коли слухаємо інформацій з уст цих ентузіястів УВУ, мимоволі нам насувається питання, яке ранішими роками часто ставили члени української спільноти а саме який науковий рівень студій в УВУ і як представляється справа визнання студій, а зокрема дипломів УВУ іншими науковими інституціями. І тут нам вияснюють, що в 1950 році баварський уряд дав УВУ повні університетські права, а новим законом з 1978 року баварський уряд поновив визнання УВУ, як приватної вищої навчальної школи. Значить правно УВУ вповні визнаний, а як каже його ректор, існує повна співпраця поміж УВУ і Мюнхенським університетом.

Також американські і канадські університети визнають УВУ, маючи декрет баварського уряду і тому, всі, що тепер студіюють в УВУ можуть бути певні, що їхні студії будуть признані.

Немає також сумніву, що до наукового рівня викладів і студій. Ректор В. Цюцюра звертає увагу, що за останній рік признано в УВУ лише три докторати, а за цілий період існування УВУ від 1921 року видано приблизно усіх 160 докторатів.

На жаль, як нас інформують, бракує в УВУ молодих професорських сил, як і взагалі зацікавлення тою єдиною вільною навчальною університетською інституцією зменшилося. Багато для популяризації її робить Фундація УВУ в ЗСА душею якої є д-д Гой. Він є ініціятором щорічних подорожей студентів із ЗСА і Канади на літні курси і в найближчих місяцях переведе вже сьому з черги п'ятитижневу студійну поїздку „Стежками батьків по Европі". Довідуємося, що у літніх місяцях будуть переведені в УВУ курси для вчителів шкіл українознавства, літні курси для студій до бакалявреату і літні семестри.

Все це, як і дальші пляни УВУ вимагають підтримки громади так моральної, як і фінансової, з уваги на те, що через спадок вартости доляра вдержання УВУ потребує більше гроша.

Ця потреба підтримки УВУ спонукала наших гостей зайти до редакції „Свободи", щоб дорогою інформації поширити проблеми і завдання УВУ серед української вільної спільноти.

Вони також відвідали Головну Екзекутиву Українського Народного Союзу і дістали запевнення допомоги та всецілої підтримки.

Український Вільний Університет вже у своїй назві дає вияснення свого відповідального завдання і хто його розуміє мусить стануги до помочі, щоб вдержати цю нашу вийняткову установу.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Принстон" С.К. 4:0

В неділю, 17-го травня ц.р., відбулася 18-та рунда ігор за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Ліґи. Для І-ої дружини „Ч. Січі" це були 15 першенські змагання, цим разом на виїзді в Принстоні з місцевим клюбом тієї ж назви, з яким наші футболісти виграли високим вислідом 4:0.

Вже до перерви „Січовики" вели 3:0, що його здобули Чижович в 16-ій, Брієнза в 28-ій і Павлюс в 42-ій хвилинах. Після перерви „Ч. Січ" продовжувала домінувати в грі, одначе нашим чоловим стрільцям не щастило: м'яч з їх стрілів неслухняно оминав ворота господарів або падав у руки воротаря. Щойно у 81-ій хвилині Апозато з гарної акції А. Бакуна здобув ефективного ґоля, яким і встановив вислід зустрічі 4:0.

Після тієї рунди боротьба за перше, друге і третє місця ще більше загострилася. В покзанику табелі ігор веде сильний клюб Скатс з міста Керні, що досі має на своєму конті 26:6 точок. Дальші три місця займають: Н. Дж. „Амерікенс" (23:9), „Ч. Січ" (23:7) і Дж. А. „Кікерс" (23:7). Усі ці чотири клюби є потенційними кандидатами на чемпіона, доля якого вирішиться в зустрічах між ними. „Ч. Січ" має відбути ще шість змагань з такими дружинами: Дж. А. „Кікерс" Трентон, „Ровес" Метачин, Н. Дж. „Амерікенс" Керні Скатс, Доверс „Страйкерс" і Принстон С. К. ІІ-га дружина „Ч. Січі" закінчила свої першенські змагання з П.Б.С.К. ремісовим вислідом 3:3. Усі три ґолі для „Ч. Січі" здобув Михайло Мурся.

Айк Кугнс згадав про „Ч. Січ"

У своїй недільній спортовій колюмні „Стар Леджер" 17-го травня ц.р., під наголовком „Ґарден Стейт Ліґ Путінґ Ґеймон Ітс Фіт", відомий колюмніст Айк Кугнс обширно описав успішний ріст тієї ліґи в Стейті Ню Джерзі. Зупинившися на „А" дивізії Ґарден Стейт Ліґи, Кугнс відмітив, що деякі клюби в ній можна уважати за півпрофесійні, тому що їх рівень гри як і добірні футболісти на це вказують.

Обговорюючи успішний ріст тієї ліґи, Кугнс дещо помилково приписує „американізації". Цей колюмніст пише: „В „А" дивізії, що є найвищою клясою в лізі, є клюби, такі як Керні Скатс і „Юкрейнієн Січ" (тобто „Ч. Січ"), які усе ще затримали свою етнічну приналежність, в той час як Гавел Кікерс, Доверс Стайкерс і Бриджвотер - Раріганс, пов'язані із своїми містами, громадами". Це правда, що тільки „Ч. Січ" і Керні Скатс, виступають під своїми оригінальними назвами, але автор не згадав про факт, що велика кількість із 55 клюбів Ґарден Стейт Ліґи були змушені позбутися своїх етнічних назв, які вони заховали ініціялами: польський — ЗПА, німецький — Дж. А. „Кікерс" і т. д. Вони дальше залишилися зв'язані із своєю етнічною громадою і саме ці етнічні клюби є найбільш стабільними, яких Айк Кугнс назвав „півпрофесійними".

До успіхів чисто американських дружин копаного м'яча ще доведеться довго чекати.

Поразки київських футболістів

Після програної фіналу за суперчашу Европи з румунським клюбом „Стяуа", а далі у півфіналі за Чашу чемпіонів Европи з „Порто" Портуґалія, київські футболісти зазнали вже три поразки в чемпіонаті СССР і цим спричинили хвилі занепокоєння своїх численних симпатиків.

У київській „Спортивній Газеті" з 9-го травня ц.р. є поміщена збірка листів від симпатиків київської дружини, в яких ці симпатики з різних міст СССР в більшості критикують футболістів за „лінивство", „легковажність", спад форми і інші „гріхи", яких вони допустилися.

Не зважаючи на т. зв. „гласність", майже ніхто із авторів листів не наважився відмітити головну причину цього „лиха", а саме футбольні політруки імперії навантажили на плечі київських футболістів надто багато тягару, для несення якого їм не стає фізичної сили. Вісім київських футболістів є примушені виступати в збірній СССР, яка змагається за Чашу континенту, останньо перемогла збірну Східної Німеччини. Інші чолові, молодші футболісти і головно чоловий снайпер Михайличенко включений до Олімпійської збірної (вона останньо перемогла збірну Болгарії 1:0 ґоль, здобув Михайличенко). Крім цього серія ігор за Чашу Европи виснажили киян і їм врешті починає бракувати сил в чемпіонаті СССР, яким найбільше зацікавлені симпатики дружини.

В останніх змаганнях чемпіонату кияни зазнали поразки з Донецьким „Шахтарем" — 0:1. Це вже третя поразка за порядком.

Після восьмої рунди ігор чемпіонату СССР в показнику табелі веде „Спартак" Москва — 14:2 точок, дальші місця першої п'ятки займають: „Торпедо" Москва (12:4), Харків „Металіст" (10:6), Мінськ „динамо" (10:6) і ЦКА (9:7). З інших клюбів з України Дніпропетровське „Дніпро" і Донецький „Шахтар" досі здобули по 6:10 точок і займають відповідно 10-11 місця. Київське „Динамо", маючи відбутих чотири змагання займає 15, передостаннє місце.

О. Білявський — чемпіон СССР

Згідно з вислідами цьогорічного чемпіонату СССР перше і друге місця зайняли відомий у шаховому світі український гросмайстер Олександер Білявський зі Львова і росіянин з Ленінграду Валерій Салов. На початку травня ц.р. обидва шахісти відбули у Вільнюсі, Литва, рішальну серію за цьогорічний чемпіонат СССР, в якій О. Білявський, здобувши два реміси і дві перемоги, втретє здобув звання чемпіона.

Досі О. Білявський двічі ділив цей чемпіонат імперії з М. Талем (1974) і Л. Псахісом (1980). Секундантом тієї серії для Білявського був львівянин міжнародний гросмайстер А. Михальчишин.

(от)

Олександер Білявський під час рішальних змагань у Вільнюсі.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 15

Д. Головацький, Лорейн	30.00
д-р З. Кунцьо, Бейсайд	25.00
І. Джус, Блюмфілд	22.00
Я. Флюнт, Вінніпеґ	22.00
Українська Православна Семінарія св. Софії в Бавнд Бруку	20.00
П. Романишин, Денвер	17.00
І. Вакарик, Банфор	12.00
Б. Глинський Денвілл	12.00
А. Гонч, Ню Віндсор	12.00
І. Палій, Йонкерс	12.00
П. Семеґен, Фармінґтон Гіллс	12.00
І. Барицький, Вестон	10.00
Е. Бачинський, Парма	10.00
П. Вариха, Йонкерс	10.00
д-р І. Макаревич, Лонг Айленд Сиґі	10.00
Д. Сидорак, Торонто	10.00
І. Винницький, Гирлівілл	9.00
В. Чупринда, Торонто	9.00
А. Яворський, Гартфорд	9.00
В. Варецький, Філядельфія	7.00
М. Дозорська, Таксон	7.00
І. Ґалик, Трентон	7.00
Й. Зубрицький, Джерзі Сиґі	7.00
Х. Касюхнич, Юньйон	7.00
О. Кузан, Торонто	7.00
С. Лагола, Перт Амбой	7.00
В. Левицький, Іслінгтон	7.00
Ю. Мусій, Торонто	7.00
Н. Олдс, Фентон	7.00
М. Садлик, Пассейк	7.00
В. Сироватка, Дітройт	7.00
М. Хома, Балтимор	7.00
Я. Цап, Стратфорд	7.00
К. Шевчук, Рочестер	7.00
С. Лесюк, Берлін, Н.Дж.	5.95
Е. Демидчук, Гамільтон	5.57
І. Андрусяк, Торонто	5.00
О. Винницький, Ля Саль	5.00
Ф. Гавришків, Ґошен	5.00
М. Гринюк, Риджвуд	5.00
Л. Ґавур-Петрів, Торонто	5.00
Л. Карпинка, Санта Барбара	5.00
Г. Мартинів, Нортпорт	5.00
О. Коропецька, Балтимор	5.00
С. Міщенко, Темпл Гіллс	5.00
М. Мороз, Торонто	5.00
О. Полон, Кюка Парк	5.00
Г. Романовська, Міннеаполіс	5.00
А. Селлярчук, Баффало	5.00
І. Семеґен, Дітройт	5.00
М. Березовський, Ортонвілл	4.38
С. Білий, Росл Овк	4.00
Г. Ільчина, Монтреаль	4.00
С. Стадник, Чикаго	4.00
Х. Кіналь, Лондон	2.50
І. Андрусишин, Монтреаль	2.00
Е. Бабюк, Монтреаль	2.00
Л. Блонарович, Ричмонд	2.00
В. Буртняк, Чикаго	2.00
В. Бучацький, Клівленд	2.00
П. Войтович, Балтимор	2.00
П. Волощук, Дорчестер	2.00
З. Воробець, Нюарк	2.00
І. Вороняк, Алентавн	2.00
Д. Гайдук, Вис. Деллс	2.00
Й. Голуб, Дітройт	2.00
К. Горбачевська, Монтреаль	2.00
Н. Горбулик, Портленд	2.00
І. Грицик, Рочестер	2.00
І. Ґеча, Ля Саль	2.00
В. Дейчаківська, Форт Лі	2.00
М. Дребич, Бронкс	2.00
М. Думка, Ню Йорк	2.00
В. Звадюк, Фоллс Черч	2.00
А. Кармазин, Аліквіппа	2.00
К. Кифор, Ню Йорк	2.00
о. І. Кіт, Бельгія	2.00
В. Козіцький, Йонкерс	2.00
І. Конвицький, Філядельфія	2.00
Н. Криса, Ню Йорк	2.00
Л. Курман, Торонто	2.00
В. Левицький, Мейплвуд	2.00
О. Ленська, Ню Йорк	2.00
О. Макар, Савтфілд	2.00
Р. Мандзій, Ню Йорк	2.00
М. Матияш, Нюарк	2.00
І. Мелешко, Рочестер	2.00
Б. Мельник, Вестон	2.00
В. Міщук, Бриджпорт	2.00
М. Нечай, Бімсвілл	2.00
О. Паньків, Вестон	2.00
Д. Решітник, Оттава	2.00
Г. Рихтицький, Арлінгтон Гайтс	2.00
А. Романишин, Сомерсет	2.00
С. Романюк, Летбридж	2.00
І. Сірик, Чикаго	2.00
С. Снігурович, Вінніпеґ	2.00
М. Ставничий, Філядельфія	2.00
Г. Стаділка, Вестон	2.00
М. Стрілецька, Монтреаль	2.00
Ю. Терлецький, Мт. Поконо	2.00
І. Тромза-Турчак, Трамбул	2.00
І. Цибрівський, Луїсвілл	2.00
І. Чуміловська, Скенектеди	2.00
Й. Швел, Віллімантик	2.00

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

3-5-го липня — УСЦАК-Схід
8-9-го серпня — Подвійні гри
5-7-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
19-20-го вересня — Запрошеневий УНС
26-27-го вересня — Подвійні гри Пласт
10-11-го жовтня — КЛК

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ТЕКЛЯ КАМЕНЮК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 25-го березня 1987 року на 90-му році життя. Нар. 1898 року в Котузові, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС стала 1924 року. Залишила у смутку доньок: Стефанію, Іванну і Мільдред з родинами та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 1-го квітня 1987 року на цвинтарі Укр. Кат. Церкви ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ГРИГОРІЙ ЦІХАНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 352-го ім. св. Арх. Михаїла в Честері, Па., помер 8-го травня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Осипу, сина Евгена з дружиною Марією, сина Мирона з дружиною та чотирма внуками, сина Романа, дочку Олю з мужем Франком, дочку Марусю з мужем Михайлом, братів Петра, Миколу та Евгена, сестер Степанію та Софію на Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Лонкрофт в Лінвуд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Я. Щербак, секр.

ГРИГОРІЙ КУРИЛІВ, член УНС Відд. 75-го Т-ва „Запорозька Січ" в Дітройті, Миш., помер 22-го квітня 1987 року на 62-му році життя. Нар. 1924 року в Бучачі, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Веру, сина Івана, дочок Христину, Лілі й Ірину, брата і сестру в Україні, 2-ох кузенів і кузинку. Похорон відбувся 27-го квітня 1987 року на цвинтарі Овк Гров в Тапор, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Б. Верещинський, секр.

МАРІЯ КРАВЧУК, член УНС Відд. 369-го в Памертоні, Па., померла 29-го квітня 1987 року на 91-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Залишила у смутку сина Расселя, три доньки — Альду Романишко, Еллу Бугай і Гелен Перлман, двох братів — Степана і Олександра, п'ять сестер — Анну Слободян, Теклю Ковалик, Едну Піллінг, Руту Ейкер і Лену, 13 внуків, 18 правнуків і семеро пра-правнуків. Похорон відбувся 2-го травня 1987 року в Памертоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар